

Ο νεωστὶ φυτρώσας βλαστὸς τοῦ φυτοῦ σικυοῦ, ὁ ὄποιος δύναται καὶ νὰ μεταφυτευθῇ. Συνών. ἀγγουρόδι-

(χρῆμα εἰς τὸ βόδι, τὸ ὄποιον ἔσφαξα, καὶ εἰς τὸν γάμον, τὸν ὄποιον ἐκάμαιμεν, ἐπήραμεν τὴν ἀσκημοπρόσωπον, τὴν ἀγγουρομυτοῦ. Ἐπὶ ἐλπίδων ματαιωθεισῶν) Χαλδ.

ἀγγουροδιάγγουρα τά, Κίμωλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγγούρι καὶ διάγγονδο.

Σικυοὶ καὶ διάγγουρα ὁμοῦ (διάγγονδο = ἔτερον εἶδος σικυοῦ).

[**]

ἀγγουροείλικο τό, Πόντ. (Οφ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγγούρι καὶ εἴλικι.

Ο περιελισσόμενος βλαστὸς τοῦ σικυοῦ: *Túlixo t' ἀγγοροείλικο s' σὸ χάρτος* (εἰς τὴν ράβδον). [**]

ἀγγουρόκηπος ὁ, Ζάκ. κ.ἄ. ἀγγουρόκηπος Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγγούρι καὶ κῆπος. Ή λ. καὶ παρὰ Σομ.

Κῆπος, ὃπου φυτεύονται σικυοί. Συνών. ἀγγούρεια 2, ἀγγούρειῶνας.

ἀγγουροκλέφτης ὁ, Πελοπν. (Λακων.) κ.ἄ. ἀγγουροκλέφτης Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγγούρι καὶ κλέφτης.

Ο κλέπτων ἐκ τῶν κήπων σικυούς. Συνών. θηλ. κλέφταγγονδοῦ.

ἀγγουροκόδφτης ὁ, ἀγν. τόπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγγούρι καὶ κόδφτης.

Παράσιτον ἔντομον τῶν λαχανικῶν, ἰδίως τῶν κολοκυνθωδῶν, διαιτώμενον ἐν τῇ γῇ καὶ τῷ γάρον τὰς φίλας τοῦ φυτοῦ, γρυλλασπάλαις ὁ κοινὸς (*gryllotalpa vulgaris*) τῆς τάξεως τῶν ὀρθοπτέρων. Συνών. ἀγγούροφάγος 2, κολοκυνθᾶς, κολοκυνθοκόδφτης, κρομμυδοφάγος, πρασάγγουρας, πρασοσκάληκο. [**]

ἀγγουρολάχανο τό, Πελοπν. (Οἰν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγγούρι καὶ λάχανο.

Φυτὸν μετὰ πλατέων καὶ ἀκανθωδῶν φύλλων, ἐδώδιμον.

ἀγγουρομάννα ἡ, Ἀθῆν. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) κ.ἄ. ἀγγουρομάννα Κεφαλλ. Κρήτ. κ.ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγγούρι καὶ μάννα. Τὸ β' συνθετ. ἔχει σημ. μεγεθ.

1) Σικυός, ὁ ὄποιος ἀφίνεται νὰ αὐξηθῇ καὶ νὰ ὀριμάσῃ πρὸς παραγωγὴν σπόρου Ἀθῆν. Κεφαλλ. Κρήτ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) κ.ἄ. Συνών. σπορίτης. 2) Μεταφ. ράβδος χονδρὴ Κεφαλλ.: *Κρατοῦσε' s τὸ χέρι του μὲν ἀγγουρομάννα. Θ' ἀρπάξω τὴν ἀγγουρομάννα rὰ σὲ ξυλίσω!*

ἀγγουρομάντης ἐπίθ. Πόντ. (Οφ.) ἀγγουρομάντης Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ.) Θηλ. ἀγγουρομάντια Πόντ. (Κοτύωρ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγγούρι καὶ μύτη.

Ο ἔχων ρῆνα μεγάλην ὡς σικυόν τον ἔνθ' ἀν.: Φρ. Λουστροπρόσωπος καὶ ἀγγουρομάντια (μαυροπρόσωπος κτλ. Ἐπὶ δυσειδοῦς γυναικὸς) Κοτύωρ. || Παροιμ.

Κρῦμαν' s σὸ βούδιν τ' ἔσπαξα καὶ 's σὸ γάμον τ' ἐποίκαι', πήραμ' τὴν λιροπρόσωπον τὴν ἀγγουρομάντιαν

(χρῆμα εἰς τὸ βόδι, τὸ ὄποιον ἔσφαξα, καὶ εἰς τὸν γάμον, τὸν ὄποιον ἐκάμαιμεν, ἐπήραμεν τὴν ἀσκημοπρόσωπον, τὴν ἀγγουρομυτοῦ. Ἐπὶ ἐλπίδων ματαιωθεισῶν) Χαλδ.

ἀγγουρόνερο τό, ἀμάρτ. ἀγγουρόνερο Σῦρ. (Ἐρμούπ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγγούρι καὶ νερό.

Ο χυμὸς τοῦ σικυοῦ, ὃστις συνήθως ἀναμειγνύεται μετ' ἀποστάγματος ρόδων, τὸ δὲ μεῖγμα τοῦτο χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τῶν γυναικῶν πρὸς πλύσιν τοῦ προσώπου, διότι εἰναι δροσιστικόν.

ἀγγουροντομάτα ἡ, ἀμάρτ. ἀγγουροντομάτα Πελοπν. (Μεσσ.) κ.ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγγούρι καὶ ντομάτα.

Τὸ κοινὸν ἔδεσμα σαλάτα παρασκευαζόμενον ἀπὸ τεμάχια σικυοῦ καὶ ντομάτας. Συνών. ἀγγούροντοματοσαλάτα, ἀγγούροσαλάτα.

ἀγγουροντοματοσαλάτα ἡ, ἀμάρτ. ἀγγουροντοματοσαλάτα πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγγούρι καὶ ντομάτα καὶ σαλάτα.

Σαλάτα ἀπὸ τεμάχια σικυοῦ καὶ ντομάτας. Συνών. ίδ. ἐν λ. ἀγγούροντοματοσαλάτα.

ἀγγουρόπιστος ἐπίθ. Πελοπν. (Αργ.) ἀγγουρόπιστος "Ηπ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγγούρι καὶ πίστι.

Ο ἔχων πίστιν εὐτελῆ καὶ μηδαμινήν, τόσης δηλαδὴ ἀξίας, ὃση εἰναι καὶ ἡ ἐνὸς σικυοῦ, ὁ ἀσυνείδητος, ἔνθ' ἀν.: *Τὸ Χριστὸ τὸν σταύρωσαν οἱ ἀγγουρόπιστοι* (ἔνν. οἱ Ἐβραῖοι) "Αργ.

ἀγγουρόπουλλο τό, Πελοπν. (Οἰν.) ἀγγουρόπουλον Πόντ. (Κερασ.) Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ἄ.)

Υποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγγούρι.

1) Μικρὸς σικυός Πόντ. (Κερασ.) Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Συνών. ίδ. ἐν λ. ἀγγούροντομάτη. 2) Σικυός μέγας καὶ τρυφερός Πελοπν. (Οἰν.)

ἀγγουρός ὁ, πολλαχ. ἀγγορός Κρήτ. Πελοπν. (Μάν.) κ.ἄ. ἀγγοντας "Ηπ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. ἀγγούρι.

Μέγας σικυός ἔνθ' ἀν.: *Κοίταξε ἔνας ἀγγορός!* Κρήτ. || Παροιμ. *Βγῆκ' ὁ πέπονας, κλάσ' τὸν ἄγγοντα* (ἐπὶ πράγματος νεωτέρου ἐκμηδενίζοντος τὴν ἀξίαν παλαιοτέρου) "Ηπ. Συνών. ἀγγούρι.

ἀγγουροσαλάτα ἡ, σύνηθ. ἀγγουροσαλάτα "Ανδρ. κ.ἄ. ἀγγουροσελάτα Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγγούρι καὶ σαλάτα.

Τὸ κοινὸν ὀρεκτικὸν ἔδεσμα σαλάτα ἀπὸ λεπτὰ τεμάχια σικυοῦ καρυκευόμενα δι' ἀλατος, ἐλαίου καὶ ὅξους. Συνών. ίδ. ἐν λ. ἀγγούροντοματοσαλάτα.

ἀγγουροσκούπιδα τά, Κωνπλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγγούρι καὶ σκούπιδη.

Τὰ ἀπορρίμματα, οἱ φλοιοὶ τῶν σικυῶν. Πβ. ἀγγούροτσωφλο, ἀγγούροφλονδα, ἀγγούροφλονδο.

